

[Landbrugsministeren.]

løbigt Skøn er der præsteret en Merhugst paa 25 000 m³ i de private Skove og Plantager. Ordningen er forlænget for indeværende Hugstsæson, idet dog Erstatningen for Hugst ud over 25 pCt. over den fastsatte Normalhugst for Hugstsæsonerne 1946—47 og 1947—48 er forhøjet til 7 Kr. 50 Øre.

Man regner med, at Merhugsten i indeværende Hugstsæson vil blive væsentlig større end i Hugstsæsonen 1946—47 — antagelig op mod 50 000 m³ Naaletræ —, idet man gaar ud fra, at Tilgangen af Arbejdskraft til Skovene vil blive større, saafremt Behovet for Arbejdskraft i Tørve-moser og Brunkulsejer aftager, hvilket man forhaabentlig har Lov til at regne med.

Det hævdes fra sagkyndig Side, at i Merhugstordningen for 1946—47 har deltaget saa at sige alle Skovdistrikter, der kan præstere en Merhugst af Betydning.

Hertil kommer, at skal man øge Merhugsten ud over det, der er planlagt, maa man gøre sig klart, at saa vil der blive endnu mindre at hugge i de Aar, der kommer. Endelig bør man ogsaa ved sin Bedømmelse af disse Forhold tage Hensyn, dels til Arbejdskraften paa det lokale Sted, dels til Savværkernes Kapacitet, idet det gælder om, at denne kan udnyttes fuldt ud, og at Træet ikke skal transporteres mange Kilometer fra det Sted, hvor det hugges.

Hauberg: Af det Svar, den højtærede Landbrugsminister her har givet, fremgaar det, at det har været velbegrundet at antage, at der i de seneste Aar kunde have været skovet mere, at man i højere Grad kunde have udnyttet Skovene. Jeg tror imidlertid, de Oplysninger, der her er givet, vil have den Værdi, at det ude omkring nu forstaas, at man er blevet opmærksom paa dette Forhold, og at man nu er inde i et Arbejde for den bedst mulige Udnyttelse af Skovene. Og det tror jeg er heldigt af Hensyn til de mange, som har den Følelse, at der skoves mindre, end der meget vel kunde skoves, og som finder dette ganske ubegribeligt i Tider som dem, vi lever i. Nu tror jeg, som sagt, man har faaet Indtryk af, at Ministeren er opmærksom paa Forholdet og vil søge at gennemføre den bedst mulige Udnyttelse af vore Skoves Værdier.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen stiller følgende Spørgsmaal til Indenrigsministeren:

Vil Indenrigsministeren give Oplysninger om, efter hvilke Regler der gives Kommunerne Tilladelse til at anvende til Skolebyggeri, Opførelse af Alderdomshjem o. lign. de Beløb, som i Henhold til Lov af 15. Februar 1946 vedrørende Efterbetaling af Kommuneskat er deponeret i Nationalbanken, og som kun kan anvendes med Tilsynsmyndighedernes Tilladelse.

Axel Sørensen: Naar jeg over for den højtærede Indenrigsminister har rejst dette Spørgsmaal, er det af Hensyn til By- og Kommunalraadenes Interesse i at kunne faa Raadighed over de Beløb, som af Kommunerne har skullet deponeres i Nationalbanken. Disse Beløbs Opstaaen skyldes for lidt erlagt Skat til Opholdskommunen som Følge af urigtige Selvangivelser, som blev konstateret ved Formueopgørelsen pr. 23. Juli 1945. Man har fastslaaet det urimelige i, at disse Beløb indgik i Kommunens Drift og blev anvendt paa den Maade, at Udskrivningen af det følgende Aars Kommuneskat blev mindre.

Loven af 15. Februar fastsætter, at disse Beløb kun kan haves med Samtykke fra vedkommende Tilsynsmyndighed, Amtsraadene, og at Indenrigsministeren fastsætter de nærmere Regler herfor. Da Beløbene med Udgangen af Skatteaaret 1948—49 maa anses for indgaaet, er det naturligt, at man ved Udarbejdelse af Planer for Bygning af Alderdomshjem og Skoler m. v. er interesseret i Reglerne for disse Penges Anvendelse og Frigivelse.

Indenrigsministeren (Smørum): Til det af det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen stillede Spørgsmaal om Frigivelse af de af Kommunerne til Nationalbanken indbetalte Skatteefterbetalinger og Bøder skal jeg svare med en Henviisning til Bestemmelserne i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 17. April 1947, som er udstedt efter Forhandling med Finansministeriet og de kommunale Organisationer, det vil sige samtlige kommunale Organisationer, nemlig Købstadforeningen, Sogneraadforeningerne og Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse. Det er heri bestemt, at der paa denne Side af den 1. April 1949 overhovedet ikke kan frigives noget Beløb, og efter denne Dato vil Tilladelse til Frigivelse ikke kunne ventes givet straks og paa een Gang, men kun i det Tempo og Omfang, som kan forenes med de til den Tid raadende beskæftigelses-